

Can Dünder

AŞKA
VEDA

1. BASKI
100 000
ADET

CAN DÜNDAR

AŞKA VEDA

Can Yayınları 2070

© 2012, Can Sanat Yayınları Ltd. Şti.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Mayıs 2012

Bu kitabın 1. baskısı 100 000 adet yapılmıştır.

Yayına hazırlayan: Cem Alban

Kapak tasarımı: Ayşe Çelem Design

Kapak resmi: © iStockphoto.com

Kapak baskı: Azra Matbaası

İç baskı ve cilt: Ayhan Matbaası

ISBN 978-975-07-1465-8

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM, DAĞITIM, TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.

Hayriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

www.canyayinlari.com

yayinevi@canyayinlari.com

CAN DÜNDAR

AŞKA VEDA

Can Dündar'ın Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Lüsyen, 2010

Canım Erdalım, Sevgili Babacığım (İsmet İnönü-Erdal İnönü Mektuplaşmaları), 2011

CAN DÜNDAR, 16 Haziran 1961'de Ankara'da doğdu. 1982'de AÜ, SBF Basın-Yayın Yüksek Okulu'ndan mezun oldu. 1986'da İngiltere'de London School of Journalism'i bitirdi. 1988'de, ODTÜ Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü'nde Siyaset Bilimi dalında yüksek lisansını tamamladı. 1996'da aynı bölümde doktora derecesi aldı. 1979 yılından beri gazetecilik, belgesel yapımcılığı, TV programcılığı yaptı. 2001 yılından beri Milliyet gazetesinde köşe yazıları yazıyor. Kitapları: *Demirkırat* (M.A. Birand ve B. Çaplı'yla birlikte, 1991), *Sarı Zeybek* (1994), *12 Mart: İhtilalin Pençesinde Demokrasi*, (M.A. Birand ve B. Çaplı'yla birlikte, 1994), *Gölgedekiler* (1995), *Hayata ve Siyasete Dair* (1995), *Yağmurdan Sonra* (1996), *Ergenekon* (Celal Kazdağlı'yla birlikte, 1997), *Yârim Haziran* (1998), *Benim Gençliğim* (1999), *Köy Enstitüleri* (2000), *Nereye?* (2001), *Yaveri Atatürk'ü Anlatıyor: Salih Bozok'un Anıları* (2001), *Uzaklar* (2002), *Yükselen Bir Deniz* (2002), *Savaşta ne Yaptın Baba?* (2003), *Bir Yaşam İksiri: Dr. Nejat F. Eczacıbaşı* (2003), *Mustafa Kemal Aramızda*, (Ülkem Özge Sevgililer'le birlikte, 2003), *Büyülü Fener* (2003), *Duvar* (Ege Dünder'la birlikte, 2003), *Yıldızlar* (2004), *Sedat Alp: İlk Türk Hititoloğun Yaşam Öyküsü*, (Fatma Sevinç'le birlikte (2004), *Kırmızı Bisiklet* (2005), *Nâzım* (2005), *İlk Durak-İETT*, (Nebil Özgentürk'le birlikte, 2005), *Özel Arşivinden Belgeler ve Anılarıyla Vehbi Koç I.* (2006), *Yüzyılın Aşkları* (2006), *Karaoğlan*, (Rıdvan Akar'la birlikte, 2006), *İsmet Paşa*, (Bülent Çaplı'yla birlikte, 2006), *Yakamdaki Yüzler* (2007), *Ecevit ve Gizli Arşivi* (Rıdvan Akar'la birlikte, 2008), *Ben Böyle Veda Etmeliyim: İsmail Cem* (2008), *Özel Arşivinden Belgeler ve Anılarıyla Vehbi Koç II.* (2008), *Mustafa* (2009), *Anka Kuşu* (2009), *Lüsyen* (2010), *Canım Erdalım Sevgili Babacığım* (2011).

İçindekiler

Önsöz	13
I. AŞKA DAİR	
Aşkın Halleri	
Eğer	19
Yüzyılımızın Son “Sevgililer Günü”	21
Platonik Aşk, Gerçek Aşk	24
Aşkı Görebilmek	27
Aşk Ne ki?	29
Terk Edilme Acısı	32
Kuyruğu Dik Tutmak	35
Yalnızlar İçin	38
Kalp, Penis, Klitoris	40
Yürek	42
Bugün	45
Aşkın Kudreti	
Ey Aşk, Sen Nelere Kadirsin	49
Bir Resim, Bir Aşk, Bir Ölüm	53
Nedamet	56
Aliye ile Ramazan	59
Başka Hayatlar	61
Kalp Açılımı	65
Kalp Açılımının Sonu	69

II. EROS'UN YENİ YÜZLERİ

Değişen Kadınlar Ve Erkekler

Neden Kadın Şair Yok?	75
Kadın Ne Der, Erkek Ne Anlar?	78
Dizilerin Kadınları	81
Evlenilecek Kız, Ellenilecek Kız	84
Metroseksüel-Überseksüel	87
Erkeklik Dünyasında Deprem	90
Seksi?	92
Tayyip Erdoğan Yakışıklı mı?	95
Kusursuz Erkeğin Peşinde	100
Kadınlar, Seymen Ağa'da Ne Buldu?	103
"Mutsuz Olalım, Ne Var?"	106

Aşkın Dünü, Bugünü

Aşkın Değişim Yılları	111
70 Model Aşklar	114
Bizim Kadınlarımız	117
Herkes Çıplak, Herkes Yalnız	120
Paramparça	123
Alen Delon'um Benim	126
Ayrılığın Eski Tadı Yok	129

III. AŞKSIZLIĞA DAİR

Şehvet Sevdadan Soyunduğunda

Viagra (De)jenerasyonu	137
Fatmagül'ün Suçu: Tecavüz Promosyonu	140
Lolita İhtilali	143
İkinci Hayatlar	146
Manken Olsun da Çamurdan Olsun	149
Şişme Kadın Bakire Çıkmazsa	151
Seks Patladı Biz Altında Kaldık	154
Sex Shop Manzaraları	157

Zamane Evlilikler

Aşk, Seks ve İzdivaç	163
Bir Bankanın Yaptığını Bir Evlilik Yapamaz mı?	166
Seks Serbest, Sevda Yasak	168

Muazzez Ersoy'un Banyosu	171
40 Yaş Erkeği	174
Tatil Aşkı Öldürür mü?	177
Eski Eşi Gülerken Görmenin Bahtiyarlığı	180
Zamane İlişkiler	
Kavuştuk İşte Niye Hâlâ Mutsuzuz?	185
Boşandık Mutluyuz	188
İkinci El Erkekler	191
Ah Firdevs, Bir Bilsen!	194
Maç Varken "Sevgililer Günü"	197
Anadolu Aşkı Arıyor	200
Sevda Kuraklığı	203

Önsöz

Aşk devrimcidir.

Otorite, düzen, nizam tanımaz.

Coşkuyla çarpan iki kalbin yarattığı etkiye hiçbir direnç dayanmaz.

Sınırlar, harp içindir; aşk sınırdan anlamaz.

Yaş, sosyal statü, renk, ırk, cins, dil, mezhep, milliyet farkı, tutkuya mâni olamaz.

İki yürek buluştu mu onları dizginleyen çitler, bariyerler, örf ve âdetler, gelenek ve görenekler, ilkeler, nizamnameler, akrabalar ebeveynler tutuşur.

Ten, derde ilaç olur; ölüm, ayrılığa yeğ tutulur.

Seven iki yürek, ayrılmaya zorlandıkça birleşir.

Aşk, yalnızca içeriden yıkılabilen bir kalemdir. Sadece âşıkların birbirini yemesiyle yok olur.

* * *

Devrimcinin düşmanı düzendir.

Kazanmanın konforlu rehaveti, “Elde ettim işte!” felaketine dönüşür kısa zamanda...

Devlet, aile, özel mülkiyet el ele verip işe karışır; büyük heyecan, alışmayla, kurumsallaşmayla yatıştır.

O ilk kırılcımdan güçlü bir dostluk ateşi yakamazsanız, uğruna dünyayla savaşabileceğiniz insanı bir iç savaşta kaybedersiniz.

Onca hızlı daldığınız rüyadan bu kadar hızlı uyanabilmiş olmanıza da hayret edersiniz.

* * *

Sevgili editörüm Cem Alpan'ın, aşk, kadın, erkek, evlilik üzerine yazdığım yazılar arasından titizlikle seçtikleriyle hazırladığı bu kitap, ilişkilerin yukarıda özetlediğim iki yüzünü, yani tersiyle düzünü birlikte anlatmayı deniyor.

Yüzünde, yanağında, yüreğinde aşk denen alazın korunu hissedenlerin, ateşten gömleği gönüllü giyenlerin, sevdiğine kalbini verenlerin duygularıyla başlıyor kitap...

Abayı yakmanın, gönülden bağlanmanın, eriyip çarpılmanın hazzından, tadından dem vuruyor.

Körkütük, sırlıslık, doludizgin aşkların nelere kadir olduğundan bahsediyor.

Bazen kanlı bir örgüt içinde, bazen bir genelev köşesinde, bazen kambur bir kızın muhayyilesinde, kâh içten içe kabaran, kâh gürül gürül çağlayan o deli nehri anlatıyor.

Sonrakadından erkeğe, dünden bugüne, devrimden düzenesevandan nasıl şekil değiştirdiğine bakıyor.

“Sekssiz aşk”tan “aşksız seks”e geçişin izini sürüyor.

Şehvetsevdadan soyunduğunda, Eros okunukırdığında, piyasaduruma el koyduğunda aşkın nasıl can çekişmeye, körelip çirkinleşmeye başladığını sergiliyor.

Geçmiş kuşaklara göre bir hayli serbestleşmesine rağmen eski tadı vermeyen, saadet getirmeyen, şiiirini kaybeden zamane ilişkilerini sorguluyor.

* * *

Asırlar önce Shakespeare o muhteşem 129. sonesinde, “Acıkan şehvet, ruhu ezip geçer,” demişti.

O açlık, “aşka veda”yı getirdi.

Ama yine o sonenin dediği gibi:

Ne tuhaf ki dünyada bunları bilen çok

Ama cehenneme götüren cennetten hiç kaçan yok.

Sonunda cehennem korkusu olsa da bizi yaşatan, o cennetin hayalidir. Veda etsek de biliriz ki aşk, her daim ihtimal dâhilindedir.

CAN DÜNDAR
Mayıs 2012

I
AŞKA DAİR

Aşkın Halleri

Eğer...

Onu hatırladıkça başı göğeermişçesine yada asansör boşluğuna düşmüşçesine ürperiyorsa yüreğiniz...

Ömrü saatlere sıkışmış bir kelebek telaşıyla o hüzünden, bu neşeye konup kalkıyorsanız gün boyu nedensiz... Ve her konduğunuzda diğerini ipe çekiyorsanız bu hislerin...

Onunlayken pervaneleşen yelkovanlar, onsuz mıhlanıp kalıyorsa yerine, bir akrep kadar hain...

Sınıfta, büroda, yolda, yatakta içiniz içinize sığmıyor, ondan söz edilince yüzünüz, sizden habersiz, mis kokulu bir ekmek dilimi gibi kızarıyor, mahcup somurtuyor veya muzip sırıtıyorsa...

Ve o, her durduğunuz yerde duruyor, her baktığınız yerden size bakıyor, siz keyiflendikçe gülüp hüzünlendikçe ağlıyorsa...

Dünyanın en güzel yeri onun yaşadığı yer, en güzel kokusu bedenindeki ter, en dayanılmaz duygusu gözlerindeki kederse...

Hayat onunla güzel ve onsuz müptezelse...

Elmalar pembe, kiremitler pembe, gökyüzü, yeryüzü, onun yüzü pembeyse...

Kışlar ilkbaharsa yazlar ilkbahar, güzler ilkbahar...

Her şiirde anlatılan oysa; her filmin kahramanı o... Her roman ondan söz ediyor, her çiçek onu açıyor...

Bir anlık ayrılık, bir ömür gibi geliyor ve gider gitmez, özlem saç diplerinizden çekiştirip beyninizi acıtıyorsa...

İştahınız kapanıyor, iştahınız açılıyor, iştahınız şaşırıyorsa...

İştahınız, hasret acısında bile karşı konulmaz bir tat buluyorsa...

Eliniz telefonda yaşıyor, işaret parmağınızla ha bire onu tuşluyor, dara düştüğünüzde kapıyı çalanın o olduğunu adınız gibi biliyorsunuz...

Mütemadi bir sarhoşluk halinde, her çalan telefona o diye atlıyor, vitrindeki her giysiyi ona yakıştırıyor, konuşan birini dinlerken, “Keşke o anlatsa!” diye iç geçiriyorsanız...

Kokusu burnunuzdan, sureti gözünüzden, sesi kulağınızdan, teni aklınızdan silinmiyorsa bir türlü...

Özlemi, sol memenizin altında, tek nüsha bir yasak yayın gibi taşıyorsanız gün boyu...

Hem kimseler duymasın hem cümle âlem bilsin istiyorsanız...

Onsuz geceler ıssız, sokaklar öksüzse...

Ayrılık ölüme, vuslat sehre denkse...

Gamze gamze tebessüm de onun içinse alev alev öfke de...

Bunca tavır, onca sabır ve nihayetsiz kahr hep onun yüzünü hürmetine...

Uğruna ödenmeyecek bedel, gidilmeyecek yol, vazgeçilmeyecek konfor yoksa...

Dışarıda yer yerinden oynuyor ve “içeri”de bu sizi zerrece ilgilendirmiyorsa...

Nedensiz küsüyor, sebepsiz affediyorsan ve bütün bu hallerinize siz bile akıl erdiremiyorsunuz...

Kaybetme korkusu, kavuşma sevincinden ağır basıyorsa ve aşk, gurura baskın çıkıyorsa bu yüzden her daim...

Gece yarısı kadim bir dost gibi kucaklayan tanıdık bir şarkı, bütün acı sözleri unutturmaya yetiyorsa...

Her gidişte ayaklarınız “geri dön” diye yalpalıyorsa ve siz kendinize rağmen dönüyorsanız sınırsız, sabırsız, doyumsuz bir tutkuyla...

...O halde “Sevgililer Günü” sizin gününüz!..

“Çok yaşa”yın ve de “siz de görün.”

Yüzyılımızın Son “Sevgililer Günü”

“Sevgililer Günü”ne hazırlanan şehrin caddelerini arşınladım akşam...

Vitrinlerde kırmızı, tombul kalpler çarpıyordu heyecanla; her çiçekçi bir Cennet bahçesi...

Kendine bahar yağmuru süsü vermiş bir sağanak, telaşlı yüzleri yalayarak neşeyle gezindi sulusepken... Damla damla öpücükler bıraktı beyaz gonca güllerin taze yaprakları üzerine...

Hiç sevgili olmamış bir çocuk, yoksulluktan çatallaşmış sesine zoraki bir yalvarma tonu yamayarak somurtuk bir çifte, alı mora dönmüş bir karanfil satmaya çabalıyordu, “sevgilinin başı için”...

“Başı kopasınca!” diye geçirdi içinden genç kadın, yanındaki nemrut herifin kolunda sürüklenirken... Çiftleşirken başka çiftleri hayal ediyordu kaç zamandır...

Şık bir zampara, ikişer parmağıyla lastiğinden gerdiği, ortası kalpli kırmızı donu, mahcup tezgâhtar kıza doğru uzatarak sözde beden tutturmaya çalışıyordu; bedenini hiç olmazsa bu “Sevgililer Günü”nde bir eşle eşleştirebilme hasretiyle...

“Kendinize mi alacaksınız?” sorusuna, “Hayır sevgilim için,” yanıtını verdi, ihanete uğramış güzel bir kadın, av malzemeleri satan bir dükkânda avcı bıçaklarını incelerken...

Köşedeki ihtiyar, telleri pas tutmuş siyah şemsiyesinin altında “Senede Bir Gün”ü çalışıyordu, akortsuz kemani, ağarmış saçları ve solmuş yanağıyla; “Yeter ki gel bana, senede bir gün...”

“Daha fazlası çekilmez zaten,” diye söylendi, ağzı sakallarının içinde kaybolmuş bir berduş... “Beklemek, kavuşmaktan güzel,” diye ekledi, kemancının önündeki kâseye bozuk para atarken...

Kemancıyı dinlerken avucundaki fotoğrafı sımsıkı göğsüne bastıran mahzun bakışlı genç kız korktu bu tespitten, “Vuslat, aşkı

öldürür mü?” sorusu saplandı yüreğine... Fotoğrafı biraz daha sıktı.

Mağazada alışverişte gördüğü kadına vurulan ortayaşlı bankacı, soyunma odasındaki boy aynasında vücudunu süzdü uzun uzun... Tanıdık gelen, lakin çok değişmiş bir eski dosta bakar gibi...

Hayran olduğu kadın da aynı anda, yan kabinde utanıyordu bedeninden... Aynadaki akisleri sırt sırtaydı. Korselerini takip elbiselerini giydiler ve perdeleri açıp gülümsediler birbirlerine...

Aşk yapmaktan çok aşk filmi yapmış bir yönetmen, sanat galerisindeki “Sevgililer Günü” konulu söyleşide, “Yaşamak, zevk almaktır. Aşkınızı söylemekten çekinmeyin,” diye bağırды, ön sırada gözünü alamadığı kızı yeterince cesaretlendirdiğini umarak...

Televizyondaki tele-vaiz, cimadan maksadın sadece zürriyet olmak icap ettiğini vaaz ediyordu o sıralarda...

Kentin arka sokaklarında bir cumbanın perdeleri ardına gizlenen genç kız, gazetede önce ilk sayfadaki “Sevgililer Günü” duyurularını, sonra üçüncü sayfadaki namus cinayeti haberlerini okudu; bunaldıkça sokağa bakıp, “beyaz kamyonetli tüpçü”sünü kolladı; kendisini alıp götüreceği günün hayalini kurarak, muhtemel bir kıskançlık krizinden korkarak...

Tüpçü, bir Nataşa’nın kollarında “ilk korunma dersi”ni almakla meşguldü...

* * *

Saçanak, ıslak ellerini sokaklardan çekerken hüzünlü bir hilal, boynunu uzattı kara bulutların arasından...

Gece, nemli bir şal gibi örttü kentin üstünü...

Kocaman gözleri olan bir kadın pencereden bakıp sevgiyi arandı.

Restorandaki permalız kız, “Bu, evlendikten sonraki ilk ‘Sevgililer Günü’müz olacak,” dedi genç kocasına; müjde verir gibi değil, soru sorar gibi... Cevap alamayınca, “Sevgilim, bana bakarken başka bir şey düşünüyor gibisin,” diye diklendi; bunu söylerken başka bir şey düşünerek...

Üniversite öğrencisi genç, bilgisayar başında sanal bir sohbetin her satırına ayrı yalanlar döşeyerek nefret ettiği bir sınıf arkadaşına ilanıaşk ediyordu; hattın öbür ucundakinin o olduğunu bilmeden...

“Modern bir körebe oyunu oynar gibiyiz, değil mi?” diye yazdı ekrana...

Az sonra yanıt geldi:

“N’olur hiç açılmasın gözümüzdeki bağ...”

Ertesi sabah, sınıfta yan yana oturacaklardı.

Kanına şeytan girmiş bir kadın, arabasına aldığı iri göğüslü fahişeyi yolda mıncıklarken anladı gerçeği... “N’apiyim, kestirmeye vakit olmadı,” diyip küfretti arabadan tekme tokat kovulan travesti... Kadın, “Doğru dürüst sevgili bulmak ne kadar zorlaştı,” diye öfkeleni dünyanın haline...

Bardan çıkan genç kız, kemerine astığı teybinin kulaklığından yayılan, “Ergen Ruhı” adlı parçayı içine çeke çeke bir süre yürüdü, sonra bir kuytu duvara yaslanıp teybin sesini sonuna kadar açtı; “Sevgililer Günü’müz kutlu olsun,” diye fısıldayarak damardan altın vuruş yaptı bedenine...

Yanda, “üç film birden” gösteren sinema, “Sevgililer Günü” şerefine Pamela Anderson’ın, İnternet’in seks sayfalarından bedava kaydedilmiş son pornosunu gösteriyordu.

Yaşlı kemancı, tezgâhı toplayıp evine dönerken nöbetçi eczanelerden birine girip Viagra sordu: “Bu aşka canımı adayacağım,” diye mırıldanarak çıktı dışarı...

Kötürüm kocasına para götürebilmek için pavyon kapısında “sevgili”lere gül satan kadına bir peri göründü sabaha karşı: “Dile benden ne dersen!” dedi.

“N’olur biraz yardımcı olun. Çok ihtiyacım var,” diye sayıkladı kadın...

“İki numara!” diye bağırırken kendi sesine uyandı.

Gün çoktan ağarmış, kentte, yüzyılın son “Sevgililer Günü” başlamıştı; yüzyıl sonuna özgü sevdalar ve sevdalılarla...

Platonik Aşk, Gerçek Aşk

Platonik aşk, divan şiirinin konusudur.
Ortada somut, etli butlu, adlı adınca bir sevgili yoktur.
Şair, birine sevdalanmıştır; okursunuz ama bu kadın mı erkek
mi, Tanrı mı şüh mi, bilemezsiniz.
İlahidir. Mistiktir. Fantastiktir.
Hayatta karşılığı olmadığı, yazarının zihninde yaşadığı intiba-
ını verir.
Sevdadan çok duaya benzetilebilir.
Mesela Nedim, süslü püslü sözcükleri nakkaş gibi işleye işleye
boşluğa bir efsun bırakır:

Haddeden geçmiş nezâket yâl-ü bâl olmuş sana,
Mey süzülmüş şîşeden ruhsâr-ı âl olmuş sana...

İmbikten süzülen şarabın, yarın yanağında kızardığını anlarsı-
nız ama o kadardır işte...
Çünkü sevgi, düşte olduğu sürece güzel sayılır.
Öbürü bayağılıktır.

* * *

Halk edebiyatına gelince...
Divanın "hayalî sevgili" motifi bazı halk âşıklarına sirayet et-
mişse de, genel olarak halk edebiyatında kadın, öyle mey meclis-
lerinde filan değil çadırda, dağ yolunda, pınar başında, bütün do-
ğallığıyla çıkar karşımıza...
Kanlı canlı, etli butlu, adlı sanlıdır.

Elinde aşk şarabı değil, süt küleği, su tası, düğün kınası vardır. Karac'oğlan'ın diliyle söylersek, "atlas tumanları ak topuk üstüne dökülmüştür. Bellerine ibrişim kuşak bağlar, boydan boya ak sewaylar giyinirler. İş içinde ağ memeleri domur domur terlemiştir."

Ve daha da önemlisi bu sevgili, aseksüel, farazi bir yaratık değil, sevdaya karşılık veren, erkeğine cinsel istek duyan sağlıklı bir kadındır.

Nedim'in aşkını dinledik; bir de çağdaşı sayabileceğimiz Karac'oğlan'a kulak verelim:

Sabahtan uğradım ben bir güzele
Ağlatmadı güzel, güldürdü beni
Ben güzelden de böyle vefa ummazdım
Ağ göğsü üstüne kondurdu beni.

Tomurcuk memesin verdi ağzıma
Yorgunsun sevdiğim, em dedi bana
Yönümü dönderdim inip gitmeye
Sarıldı boynuma indirdi beni

* * *

Peki neden böyle?

Karac'oğlan'ı ve şiirini inceleyen İlhan Başgöz, (Karac'oğlan, Cumhuriyet, 1999) bunun gerekçesini Türkmen konar göçerlerin şehirdeki, kasabadaki cinsel tabulardan azade yaşam tarzında bulur.

Çadırdaki Türkmen kadını, dört duvar arasında erkekten ayrı yaşayan şehirli hemcinslerine göre çok daha rahattır. Bütün gün çadır dışında işinde gücündedir. O yüzden İslam mistisizmi kaynaklı bir "soyutlama"ya gelmez. Hayata olduğu gibi şiire de kanlı canlı, gerçek haliyle girer.

İşte o yüzden Karac'oğlan, "Ay doğup da şafak atmada sandım / Meğer yarin düğmeleri çözülmüş," diyerek divan şiiriyle dalga geçer. "Fecr" in onun dünyasında daha somut ve dünyevi bir anlamı vardır.

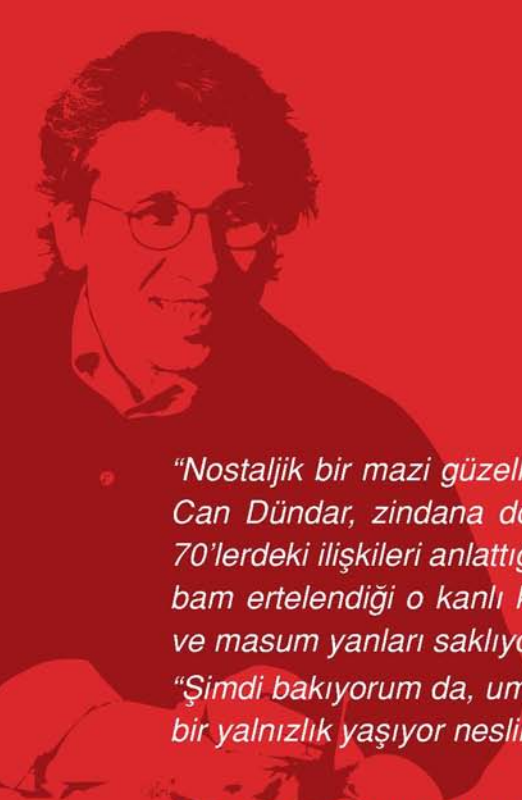
Sevgili üzerinden Allah'a ilanı aşk etmez; tersine, "Öpülmemiş kızların kabul olmaz orucu," diyerek, aşka mâni olan bir inanç sistemine posta koyar.

* * *

Türkmen çadırıyla Osmanlı sarayının, halk ozanlarıyla İslam kurallarının, dinî yasaklarla seküler ihtirasların, huri hayaliyle dünyevi hakikatin harmanlanmasından ortaya çıkmış bir kültürel senteziz biz.

“Ortaya karışiktır” sevgimiz...

“Nostaljik bir mazi güzellemesi yapmak istemem,” diyor Can Dündar, zindana dönüşen, koyu bir karanlık olan 70’lerdeki ilişkileri anlattığı yazısında: “Ama aşkın ha babam ertelendiği o kanlı karanlıkta bile, en dayanışmacı ve masum yanları saklıydı insanoğlunun...”

“Şimdi bakıyorum da, umursamaz kalabalıklarda metruk bir yalnızlık yaşıyor neslim...”

Aşka Veda, Can Dündar’ın aşka dair yazılarını bir araya getiriyor. Körkütük, sırlıslıkam aşkları, özlemi, yalnızlığı, ayrılığı ve terk edilme acısını; “kâh içten içe kabaran kâh gürül gürül çağılayan o deli nehri,” anlatıyor.

Siyasetten ve popüler kültürden kadın ve erkeklerin zaman içinde değişen yüzlerine bakıyor. “Söylenmemiş o iki sözcük yüzünden heba olup gitmiş” nesiller ile nihayet kavuşan ama mutsuz mu mutsuz olan günümüz gençliğini karşılaştırıp şiirini kaybeden zamane ilişkileri sorguluyor. Şehvet sevdadan soyunduğunda, Eros okunu kırdığında, piyasa duruma el koyduğunda aşkın nasıl can çekişmeye, körelip çirkinleşmeye başladığını sergiliyor.

Hazsız evliliklerden evliliksiz hazlara, sekssiz aşktan aşksız sekse; ateşten gömleği gönüllü giyenlerden, aşkını kariyerine feda edenlere geçişin izini sürüyor.

Aslında bir türlü veda edemediğimiz, her daim ihtimal dahilinde olan aşkı anlatıyor Can Dündar, *Aşka Veda*’da.

Ve olası bir sevda kuraklığı tehlikesine karşı, okurları uyarıyor...

ISBN 978-975-07-1465-8

9 789750 714658